

A large, abstract graphic composed of numerous thin, orange lines that create a sense of depth and movement, resembling a stylized crowd or a series of overlapping planes. It occupies the left and central portions of the page.

**STUDENTENRAADS-
VERKIEZINGEN**

To vote, or not to vote?

INHOUDSOPGAVE

1. Inleiding	7
A. Aanleiding	7
B. Hoofvraag	8
C. Ervaringen van het onderzoek.....	8
D. Structuur van het verslag.....	9
2. Methoden van onderzoek	10
A. Beschrijving van dataverzameling en analyse	10
B. Afbakening van concepten en begrippen.....	10
C. Onderzoekspopulatie	12
3. studentenraadsverkiezingen 2014-2017	14
A. Opkomstpercentages	14
B. Aantal zetels, verkiesbare personen, en studentenpartijen	16
C. Deelconclusie	19
4. Redenen om niet te stemmen	20
A. Zelfrapportage: motieven om niet te stemmen	20
B. Overige redenen	22
C. Deelconclusie	24
5. Redenen om wel te stemmen	25
A. Zelfrapportage: motieven om te stemmen.....	25
B. Demografische verklaringen	28
C. Actieve en betrokken studenten	28
D. Deelconclusie	29
6. Suggesties ter verhoging van de opkomst	30
A. Informatievoorziening en communicatiekanalen.....	30
B. Rol van onafhankelijke spelers.....	32
C. Rol van studentenpartijen	33
D. Deelconclusie	35
7. Conclusie	38
8. Bestuursaanbeveling	40
Bijlage 1: Enquête	42
Publicaties van het ASVA onderzoeksbureau	44
Colofon	48

ASVA ONDERZOEKBUREAU

De ASVA studentenunie behartigt de belangen van de Amsterdamse student. Dat begint bij weten wat er speelt en weten wat studenten belangrijk vinden. Daarvoor is het ASVA Onderzoeksbureau. Weliswaar opereert het ASVA Onderzoeksbureau onafhankelijk van ASVA, maar het bureau dient hetzelfde belang, namelijk dat van de Amsterdamse student. Inmiddels vormen de zeer uiteenlopende en diverse publicaties van het bureau – altijd vanuit het perspectief van de student – een betrouwbare en serieuze bron van informatie voor de Universiteit van Amsterdam (UvA), de Hogeschool van Amsterdam (HvA), de Gemeente Amsterdam en de pers.

Het ASVA Onderzoeksbureau bestaat momenteel uit coördinator Darren Sierhuis en medewerker Maarten Albers, maar ook oud-coördinator Lianne Wichers heeft een belangrijk bijdrage aan dit onderzoek gemaakt. Zij worden ondersteund door de Onderzoekscommissie in de personen van Isa van der Wielen en Peer van Tetterode. Daarnaast krijgt het ASVA Onderzoeksbureau ondersteuning vanuit het ASVA-bestuur in de persoon van Annelieke Muller, Penningmeester '16/'17 van de ASVA studentenunie.

VOORWOORD

Dit onderzoek is uitgevoerd naar aanleiding van de constatering dat de opkomst bij de studentenraadsverkiezingen op de UvA structureel laag is. Tegelijkertijd klinkt er een luide roep om meer democratie en zeggenschap op de UvA. ASVA vindt het belangrijk dat studenten meegenomen worden bij belangrijke beslissingen over hun onderwijs, en een sterke, actieve, en zichtbare medezeggenschap op de universiteit is daarvoor essentieel. Het doel van dit onderzoek was dan ook om uit te vinden wat veel studenten ervan weerhoudt om te gaan stemmen, en hoe zij overtuigd zouden kunnen worden om te gaan stemmen.

Graag willen wij onze collega Darren Sierhuis en voormalige collega Joke Kuyvenhoven van het ASVA Onderzoeksbureau bedanken voor hun medewerking en hulp. Ook willen we Robert Boemen, Youri Weesie, Peer van Tetterode en Isa van der Wielen bedanken. Daarnaast gaat onze dank vanzelfsprekend ook uit naar de rest van de ASVA-medewerkers en bestuursleden die hebben meegeholpen aan de uiteindelijke totstandkoming van dit onderzoek, in het bijzonder onze portefeuillehoudster Annelieke Muller (penningmeester bestuur 16/17). Verder willen wij Julia Verheul en Floortje de Koning van de Landelijke Studenten Vakbond (LSVb) bedanken, die zo vriendelijk waren om ons inzicht te geven in de resultaten van hun onderzoek naar hetzelfde onderwerp op landelijk niveau voor dat gepuliceerd werd. Onze dank gaat ten slotte uit naar alle respondenten die bereid waren om mee te werken aan de enquête en de interviews. Namens het ASVA Onderzoeksbureau wensen wij u veel plezier bij het lezen van dit verslag.

Lianne Wichers
Coördinator ASVA Onderzoeksbureau

Maarten Albers
Medewerker ASVA Onderzoeksbureau

14 Augustus 2017

SAMENVATTING

De roep om democratisering bij de UvA is niet gepaard gegaan met grotere steun voor medezeggenschapsorganen zoals de facultaire en centrale studentenraden. Integendeel, de opkomst bij de verkiezingen van deze studentenraden loopt al jaren terug, en is lager dan op bijna alle andere Nederlandse universiteiten. Dit onderzoek geeft op basis van een enquête antwoord op de vraag wat studenten ertoe aanzet wel of niet te gaan stemmen.

De resultaten geven aan dat voor veel studenten een gebrek aan informatie over de studentenraden, de verkiezingen en vooral de verschillen tussen de studentenpartijen hen ervan weerhoudt om te gaan stemmen bij de studentenraadsverkiezingen. Studenten voelen weinig tot geen connectie met de studentenraad omdat het hen onduidelijk is wat de raad precies doet of wat diens rechten zijn. Tijdens de campagnes is men sceptisch over de studentenpartijen omdat die wel iets willen van de studenten maar niet duidelijk maken wat ze terug doen.

Studenten die wel stemmen bij de studentenraadsverkiezingen zijn vaak actief binnen het studentenleven en de studentenpolitiek. Zij hebben dus kennis van het nut en functioneren van de studentenraden, en kennen mogelijk ook de kandidaten beter. Zij zijn daardoor makkelijker te bereiken voor de studentenpartijen, en staan daar ook meer voor open. De meerderheid van de stemmers is niet per se van mening dat er grote veranderingen moeten plaatsvinden op UvA-breed of de faculteit, maar vindt het wel belangrijk om het mandaat van de medezeggenschap te versterken door gebruik te maken van haar stemrecht.

Externe spelers zoals de UvA, de ASVA Studentenunie, en de studieverenigingen kunnen een rol spelen om studenten beter te informeren over het belang en de rol van de studentenraden, maar het grootste deel van het werk ligt bij de raden en studentenpartijen zelf. Die zullen door het jaar heen beter moeten communiceren wat ze doen voor de studenten en welke keuzes ze maken. Ook de studentenpartijen moeten meer hun best doen om minder betrokken studenten te bereiken en duidelijk te maken wat de verschillen zijn tussen de studentenpartijen.

1. INLEIDING

a. Aanleiding

Ieder jaar vinden er binnen de UvA de studentenraadsverkiezingen plaats. Studentenraden hebben als doel het behartigen van de belangen van studenten. Voor iedere faculteit is er een aparte studentenraad (de FSR: facultaire studentenraad) en daarnaast is er de centrale studentenraad (CSR) die de belangen behartigt op centraal niveau. Bij de jaarlijkse studentenraadsverkiezingen kunnen studenten zowel stemmen voor de facultaire studentenraad als voor de centrale studentenraad.

Bij de meest recente verkiezing (mei 2017) was de opkomst slechts 20,2%. Hoewel dit een lichte toename is ten opzichte van de voorgaande twee studiejaar (met een opkomstpercentage van 19,2% in 2015 en 19,7% in 2016), is de opkomst lager dan bij de verkiezingen in 2014 (21,4%) en 2013 (24,9%). De opkomst is dus al enkele jaren relatief laag, maar de scherpe daling in 2015 is extra verrassend gezien de manier waarop de luide roep om democratisering toen het discours op de UvA domineerde. Hoewel studenten meer medezeggenschap lijken te willen, komt dit sinds 2015 niet naar voren uit de opkomst bij de studentenraadsverkiezingen.

Om de studentenraden de belangen van de studenten optimaal te laten behartigen, is het belangrijk dat zoveel mogelijk studenten hun stem laten horen. Een hoge opkomst geeft een signaal af dat de gemiddelde student betrokken is en achter de studentenraad staat, wat zorgt voor een groter draagvlak. Het is daarom van belang om de factoren die bepalen of studenten wel of niet gaan stemmen in kaart te brengen. Dat is dan ook het doel van dit onderzoek. In 2005 heeft het ASVA Onderzoeksbureau reeds onderzoek gedaan naar de vraag waarom studenten weinig gebruik maken van hun stemrecht bij de studentenraadsverkiezingen. Omdat de resultaten van dit onderzoek inmiddels enigszins verouderd zijn en er in twaalf jaar tijd veel veranderingen plaats hebben gevonden, zowel binnen de UvA als op landelijk niveau, is het van belang om opnieuw onderzoek te doen naar de opkomst bij de studentenraadsverkiezingen.

b. Hoofdvraag

De centrale vraag die door middel van dit onderzoek wordt beantwoord luidt als volgt:

Welke factoren spelen een rol bij de beslissing van studenten om wel of geen stem uit te brengen bij de studentenraadsverkiezingen?

Om een eerste beeld te krijgen van de opkomst bij de studentenraadsverkiezingen zal er ten eerste een kort overzicht gemaakt worden van de opkomstcijfers van de afgelopen vier studentenraadsverkiezingen en de verschillen tussen de faculteiten. Die worden gelinkt aan cijfers die mogelijk invloed zouden kunnen hebben op de opkomst, zoals het aantal verkiesbare personen en deelnemende studentenpartijen.

Het tweede gedeelte van dit onderzoek is meer specifiek gericht op de vraag waarom studenten de keuze maken om wel of niet te stemmen voor de studentenraadsverkiezingen, met de verkiezing van mei 2016 als referentiepunt. Allereerst wordt er gekeken naar demografische gegevens, zoals leeftijd, het studiejaar van de student, en de opleidingsgegevens. Ook wordt er gekeken naar individuele kenmerken, zoals algemene politieke interesse, (politieke) betrokkenheid bij de UvA en de mate van activiteit binnen het studentenleven. Daarnaast wordt er ingegaan op verschillende factoren die direct van invloed kunnen zijn op het wel of niet uitbrengen van de stem, zoals praktische redenen (het niet kunnen stemmen door computerproblemen), kennis over de verkiezingen, studentenpartijen en de studentenraad, en de uiteenlopende meningen over het nut van studentenraden. Bij de relatie tussen deze factoren en het wel of niet uitbrengen van een stem zullen de demografische en individuele kenmerken ook worden meegenomen: hoe kunnen bijvoorbeeld grote opkomstverschillen tussen faculteiten worden verklaard? En hebben ouderejaarsstudenten andere motivaties om wel of niet te stemmen dan eerstejaarsstudenten?

c. Ervaringen van het onderzoek

Dit onderzoek heeft een langere looptijd gehad dan de gemiddelde onderzoeken van het ASVA Onderzoeksbureau. Dit heeft met name te maken met de tijd die het kostte om voldoende respondenten te werven voor de enquête. Hoewel het oorspronkelijk het plan was om het onderzoek af te ronden voorafgaand aan de verkiezingscampagne van de studentenraadsverkiezingen 2017, was dit niet mogelijk; de dataverzameling werd afgerond in april 2017. Hierdoor konden voorafgaand aan de studentenraadsverkiezingen van mei 2017 nog geen resultaten worden verspreid. Het onderzoek werd uiteindelijk

afgerond in juni 2017. Tijdens de loop van het onderzoek heeft Lianne haar functie bij het Onderzoeksbureau neergelegd en is het onderzoek overgenomen door Maarten, die het heeft afgemaakt.

d. Structuur van het verslag

In het hierop volgende hoofdstuk wordt de operationalisering van het onderzoek beschreven. Hierin wordt uitgelegd welke methoden zijn toegepast gedurende het onderzoek en wie de onderzoeksobjecten van de enquête zijn. In hoofdstuk drie wordt een overzicht gegeven van data over de verkiezingen van 2014, 2015, 2016, en 2017, zoals opkomstpercentages en het aantal verkiesbare personen voor de CSR en de faculteitsraden. In hoofdstukken vier en vijf wordt respectievelijk gekeken naar de redenen waarom studenten niet of wel gaan stemmen. Hoofdstuk zes gaat vervolgens in op suggesties om de opkomst te verhogen, zowel suggesties door de respondenten uit de enquête als door de onderzoekers zelf, met inachtneming van de eerder gevonden gegevens. Hoofdstuk zeven bevat vervolgens de conclusie van het onderzoek. Het rapport wordt afgesloten met de bestuursaanbeveling in hoofdstuk acht.

2. METHODEN VAN ONDERZOEK

A. Beschrijving van dataverzameling en analyse

Voor het huidige onderzoek is gebruik gemaakt van kwantitatieve onderzoeksmethoden: een analyse van opkomstpercentages en resultaten van enquêtes verspreid onder studenten aan de UvA.

De eerste analyse van het onderzoek is erop gericht om een algemeen beeld te geven van de opkomst bij de studentenraadsverkiezingen gedurende de afgelopen vier jaar. Met een meer specifieke analyse van deze cijfers wordt in kaart gebracht of er een daling is binnen de verschillende faculteiten en waar dit mogelijk verband mee zou kunnen houden. Hiervoor zijn de verkiezingsuitslagrapporten gebruikt die ieder jaar na afloop van de studentenraadsverkiezingen door het Centraal Stembureau worden gepubliceerd.

Om inzicht te krijgen in de factoren die de beslissing van studenten om wel of niet te stemmen bepalen, is er een enquête verspreid onder studenten aan de UvA (bijlage 1). Deze enquête is verspreid middels een nieuwsbrief van de centrale studentenraad die maandelijks naar alle 30.000 studenten van de UvA wordt gestuurd. Daarnaast is de enquête ook via sociale media, het ASVA studentenpanel en verscheidene Facebookpagina's van facultaire studentenraden verspreid. De enquête bestond uit enkele vragen met vaststaande antwoordopties, stellingen op een vijfpunts Likertschaal en enkele open vragen. De kwantitatieve gegevens verkregen uit de enquête zijn geanalyseerd met behulp van het programma SPSS. De antwoorden op de open vragen uit de enquête zijn handmatig geanalyseerd door middel van nauwkeurig lezen. Veelvoorkomende antwoorden zijn als voorbeeld geselecteerd voor in het rapport. C. Afbakening van concepten en begrippen

b. Afbakening van concepten en begrippen

De studentenraad (SR) is het democratisch gekozen inspraakorgaan voor studenten aan de UvA. Het doel van de studentenraad is het behartigen van de belangen van de studenten naar het faculteits- of universiteitsbestuur toe. De studentenraad bestaat uit zeven facultaire studentenraden (FSR) en één centrale studentenraad (CSR).

De **facultaire studentenraden** houden zich bezig met het belangen van studenten behartigen inzake kwesties op facultair niveau. De FSR heeft wettelijke instemmings- en adviesrechten, wat het faculteitsbestuur verplicht verplicht naar de raad te luisteren. De zeven faculteiten van de UvA zijn: Economie & Bedrijfskunde (FEB), Geesteswetenschappen, (FGw), Geneeskunde (AMC), Maatschappij- en Gedragwetenschappen (FMG), Natuurwetenschappen, Wiskunde & Informatica (FNWI), Rechtsgeleerdheid (FdR), en Tandheelkunde (ACTA).

Geneeskundestudenten die met hun co-assistentschappen bezig zijn vallen niet meer onder de Faculteit der Geneeskunde en hebben dus hun eigen vertegenwoordiging, hier aangeduid als **Co-assistenten**. Het aantal raadsleden verschilt per faculteit. Een andere uitzondering is het **Amsterdam University College (AUC)**. AUC is strikt gezien geen faculteit is van de UvA, maar een samenwerkingsverband tussen de UvA en VU. De Student Council van AUC heeft ook iets andere rechten dan normale FSR'en en valt onder het reglement van de VU, maar is wel meegenomen in dit onderzoek omdat het een interessant mogelijkheid voor vergelijking biedt.

De **centrale studentenraad** fungeert op overkoepelend niveau waarbij de kwesties universiteitsbreed spelen. De CSR is daarbij veel in contact met het College van Bestuur van de UvA. De CSR heeft wettelijke instemmings- en adviesrechten, waardoor het College verplicht is te luisteren naar de stem van de studentenraad. De CSR bestaat uit 14 leden, waarvan er zeven direct worden verkozen en zeven afgevaardigd worden vanuit de facultaire raden.

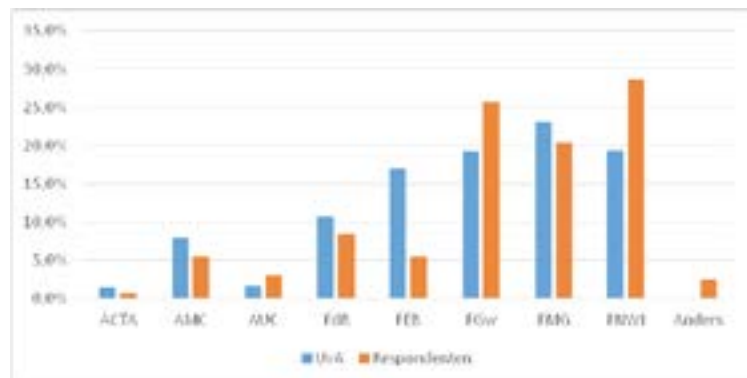
Ieder jaar worden in mei de **studentenraadsverkiezingen** gehouden. Hierbij kunnen studenten zowel stemmen voor de facultaire studentenraden als voor de centrale studentenraad.

In dit onderzoek kan een onderscheid gemaakt worden tussen onafhankelijke variabelen en afhankelijke variabelen. De onafhankelijke variabele zijn de **onderscheiden factoren** die mogelijk verklaren waarom studenten wel of niet stemmen. De afhankelijke variabele is het **wel of niet stemmen** voor de studentenraadsverkiezing. Als referentiepunt voor het wel of niet stemmen voor studentenraadsverkiezingen zijn de verkiezingen van mei 2016 gebruikt. Daarnaast wordt aan respondenten gevraagd of zij bij de voorgaande studentenraadsverkiezingen hebben gestemd.

C. Onderzoekspopulatie

In totaal hebben 181 studenten de enquête volledig ingevuld. Veertien daarvan gaven aan dat ze niet aan de UvA studeerden, waardoor er een populatie overbleef van 167 respondenten. Hiervan is 62,3% vrouw en 35,3% man, wat enigszins afwijkt van de werkelijke verhouding op de UvA van 55% vrouw en 45% man.¹ De gemiddelde leeftijd van de respondenten lag op 22,4 jaar, wat gelijk is aan het gemiddelde op de UvA.

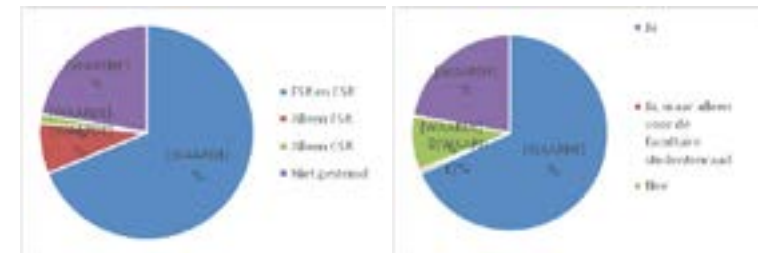
De respondenten waren afkomstig van alle zeven faculteiten binnen de UvA en die verdeling is over het algemeen redelijk representatief. De FNWI is enigszins oververtegenwoordigd met 28,7% (in werkelijkheid 19,3%), en de FEB is ondervertegenwoordigd met 5,7% (in werkelijkheid 16,9%).

Figuur 1: Respondenten per faculteit vergeleken met werkelijke studenten-aandeel

Van ACTA is er één respondent (0,6%), welk percentage niet ver af ligt van de werkelijke 1,5% van de totale studentenpopulatie op de UvA. Echter zorgt dit er wel voor dat de resultaten voor deze faculteit niet generaliseerbaar zijn. Datzelfde geldt in mindere mate voor de faculteiten AUC (n = 5), Geneeskunde (n = 9), en FEB (n = 9). Deze kanttekening geldt overigens voor het onderzoek in het algemeen; 167 respondenten op ruim 30.000 studenten is slechts een kleine steekproef die niet meer dan een eerste indicatie kan geven van de redenen waarom studenten wel of niet stemmen voor studentenraadsverkiezingen. Daarbij kan het aannemelijk zijn dat een groot deel van de niet-stemmers waarschijnlijk ook niet hebben deelgenomen aan het onderzoek door verschillende redenen.

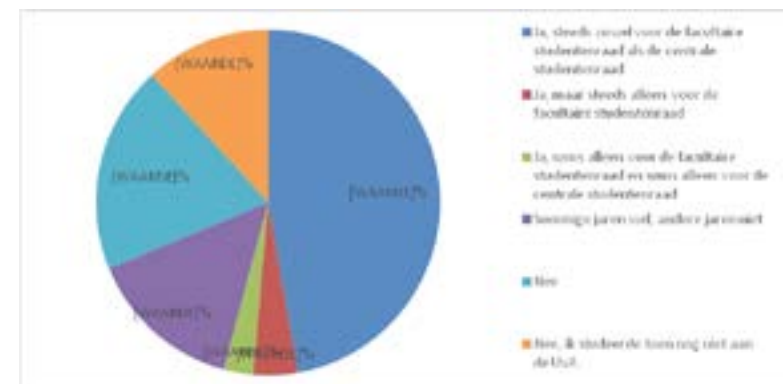
¹ Alle demografische gegevens van de UvA in dit rapport zijn afkomstig van: https://public.tableau.com/views/FeitenenCijfers/Students?:embed=y&:toolbar=no&:display_count=no&:display_count=no&:showVizHome=nohttps://public.tableausoftware.com/views/FeitenenCijfers/Students?:embed=y&:showVizHome=no

Figuur 2: Resultaten van de vraag "Voor welke raden heb je gestemd bij de laatste studentenraadsverkiezingen (mei 2016)?"

Figuur 3: Resultaten van de vraag "Ben je van plan om te gaan stemmen bij de eerstvolgende studentenraadsverkiezing (voorjaar 2017)?"

Er is in dit onderzoek een sterke oververtegenwoordiging van stemmers ten opzichte van niet-stemmers (zie figuur 2). 70,2% van de respondenten geeft aan voor de CSR-verkiezingen te hebben gestemd terwijl het opkomstpercentage daarbij slechts 16% was. 77,8% geeft aan voor ten minste één van de verkiezingen te hebben gestemd terwijl dit percentage in werkelijkheid slechts 19,7% was. Ook uit het stemgedrag bij voorgaande studentenraadsverkiezingen (zie figuur 4) en het voorgenomen stemgedrag bij de aankomende verkiezingen (zie figuur 3) blijkt dat de enquête overwegend is ingevuld door studenten die wel stemmen, en dus geen correcte afspiegeling is van de totale studentenpopulatie. Aan de hand van dit onderzoek zal er dus meer gezegd kunnen worden over de redenen waarom studenten wél stemmen dan waarom ze niet stemmen.

Figuur 4: Resultaten van de vraag "Heb je de voorgaande jaren gestemd? (de laatste verkiezing (mei 2016) niet meegenomen)"

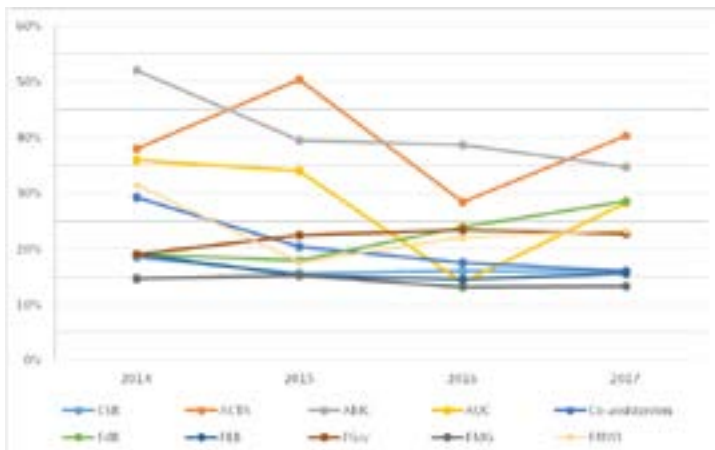
3. STUDENTENRAADS- VERKIEZINGEN 2014-2017

In dit hoofdstuk wordt ingegaan op de opkomstcijfers van de afgelopen vier studentenraadsverkiezingen (academische jaren 2013/2014, 2014/2015, 2015/2016, en 2016/2017).

A. Opkomstpercentages

De algemene opkomst op de UvA (studenten die voor óf de facultaire raad, óf de centrale raad, óf beide) hebben gestemd is de afgelopen vier jaar met 18,9% gedaald, van 24,9% in mei 2013 naar 20,2% in mei 2017. Tussendoor vonden de grootste dalingen plaats in mei 2014 (opkomst 21,4%) en mei 2015 (opkomst 19,2%). Daarna is weer een licht stijgende lijn ingezet, met een opkomst van 19,7% in mei 2016 en dus 20,2% in mei 2017.

De UvA heeft in vergelijking met andere Nederlandse universiteiten een relatief laag opkomstpercentage voor de CSR-verkiezingen; in 2016 was die alleen in Utrecht (18%) lager. Als er wordt gekeken naar de universiteiten waar wel een hoge opkomst wordt behaald, valt het op dat dat vaak kleinschalige universiteiten zijn met een lager studentenaantal. Er blijkt een significante correlatie ($r = -0.712$; $p = 0,014$) te bestaan tussen het aantal studenten op een universiteit en de opkomst voor de centrale studentenraadsverkiezingen in 2016. Er is dus een negatief verband tussen studentenaantal en opkomstpercentage.

Figuur 5: Opkomstpercentages CSR en per faculteit, 2014-2017

Figuur 5 toont de opkomstpercentages van de CSR en de afzonderlijke facultaire studentenraden. Hieruit valt af te lezen dat de CSR-verkiezingen over de periode 2014-2016 continu een vrij laag opkomstpercentage hebben gehad (18,5% in 2014, 15,6% in 2015, 16% in 2016, en 16,1% in 2017).

Bij het bestuderen van de opkomstpercentages van de facultaire studentenraden valt op dat met name binnen de faculteiten Geneeskunde (AMC; 52,1% in 2014) en Tandheelkunde (ACTA; 38% in 2014) een relatief hoog opkomstpercentage wordt behaald, al waren de opkomstpercentages binnen beide faculteiten in 2016 wel aanzienlijk lager dan in 2014. Opvallend daarbij is dat de faculteit Tandheelkunde een grote piek in opkomstpercentage had in 2015 (50,5%), en een dal in 2016 (28,5%). Dat laatste zou kunnen worden verklaard doordat er in dat jaar slechts 7 personen verkiesbaar waren voor 8 zetels, en er dus niets te kiezen was. In andere jaren waren er altijd net iets meer kandidaten dan zetels bij ACTA. Bij navraag geeft de studentenraad van de ACTA de volgende verklaring voor de hoge opkomst daar:

“Omdat de faculteit van ACTA vrij klein is, is het een ‘ons kent ons’-cultuur [sic]. Daarnaast wordt er bij de studentenraadsverkiezingen of andere activiteiten vrij actief geflyerd en reclame gemaakt. In 2015 was er een persoon erg actief die dat jaar ook een erg goede PR commissaris was. Ik denk vooral doordat iedereen elkaar kent en er op strategische punten geflyerd en reclame wordt gemaakt, de opkomst op ACTA vrij hoog is evenals dat er weinig mensen bereikt moeten worden voor een hoog percentage.”

Ook de uitleg van de studentenraad van de Faculteit Geneeskunde spreekt van een kleine faculteit waar veel mensen elkaar kennen en waar de studenten door het hoge aantal contacturen veel aanwezig zijn en dus veel van de campagne voor de verkiezingen meekrijgen. Bovendien zit hier het kantoor van de studentenraad tegenover dat van de studievereniging, waardoor er veel contact is tussen de twee. Ditzelfde zou kunnen gelden voor het AUC, waar de opkomst met uitzondering van 2016 altijd rond de 30% lag.

De FNWI en Co-assistenten hadden in 2014 nog een relatief hoog opkomstpercentage (rond de 30%), maar zagen allebei een sterke daling in opkomst in 2015. Waar de FNWI dat in de jaren daarna enigszins compenseerde, zette de daling bij de Co-assistenten door.

De FGw, FEB, FMG, en FdR hebben gedurende de periode 2014-2016 continu een laag opkomstpercentage (gemiddeld 18,2%) gehad. Wel zien we dat binnen de FdR en in mindere mate FGw het opkomstpercentage in de loop der jaren iets toeneemt.

B. Aantal zetels, verkiesbare personen, en studentenpartijen

Om te achterhalen wat de reden kan zijn voor de veranderende opkomstpercentages is het interessant om wat dieper in te gaan op de structuur van de studentenraden.

Wanneer gekeken wordt naar het aantal zetels (tabel 1), zien we dat het totaal aantal zetels van 82 in 2014 naar 86 in 2015 en 2016 is gegaan. Zowel FEB als FdR kregen er in het academisch jaar 2015/2016 twee zetels bij, bij de rest bleef het aantal zetels deze hele periode gelijk. Er is geen significante correlatie ($p = 0,138$) gevonden tussen het aantal zetels en opkomstpercentages, wat suggereert dat de veranderende opkomstpercentages niet afhankelijk zijn van het aantal zetels waar een studentenraad uit bestaat.

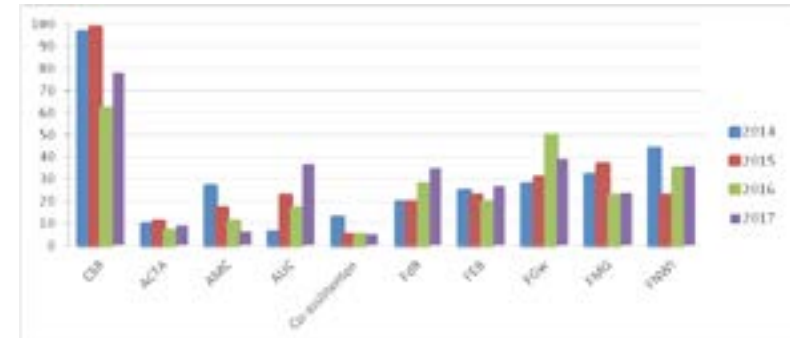
	2014	2015	2016	2017
Centrale studentenraad	7	7	7	7
AUC	5	5	5	5
Co-assistenten	3	3	3	3
Economie en Bedrijfskunde	8	10	10	10
Geesteswetenschappen	12	12	12	12
Geneeskunde	7	7	7	7
Maatschappij- en Gedragwetenschappen	12	12	12	12
Natuurwetenschappen, Wiskunde en Informatica	12	12	12	12
Rechtsgeleerdheid	8	10	10	10
Tandheelkunde	8	8	8	8
Totaal	82	86	86	86

Tabel 1: Zetelaantal CSR en per faculteit 2014-2017

Een andere interessante variabele is het aantal verkiesbare personen per faculteit, te zien in figuur 6. Daaruit blijkt dat het aantal verkiesbare studenten binnen de CSR enigszins is gedaald (van 97 in 2014 naar 78 in 2017, met een dal van 62 in 2016). Verder is te zien dat het aantal verkiesbare personen binnen de afzonderlijke faculteitsraden tussen de 5 en 50 ligt. Bij vijf verkiezingen (ACTA, AMC, Co-assistenten, FMG, en FNWI) is het aantal verkiesbare personen gedaald. Op de andere vier (AUC, FdR, FEB, en FGW) is dat aantal gestegen. In totaal is het aantal verkiesbare personen licht gedaald van 302 in 2014 naar 296 in 2017, met een dal van 258 in 2016.

Er kunnen natuurlijk kanttekeningen geplaatst worden bij het kijken naar het totaal aantal verkiesbare personen; meestal heeft slechts een zeer klein deel van de personen op een kieslijst daadwerkelijk de ambitie om plaats te nemen in de studentenraad. De rest fungeert als lijstduwer en ondersteunt

de werkelijke kandidaten tijdens de verkiezingen. Deze lijstduwers kunnen echter wel degelijk een belangrijke rol spelen door studenten om hen heen aan te spreken en te informeren over de standpunten van hun partij. Kort gezegd, een groter aantal lijstduwers maakt persoonlijker campagnevoering mogelijk.

Figuur 6: Aantal verkiesbare personen CSR en per faculteit, 2014-2017

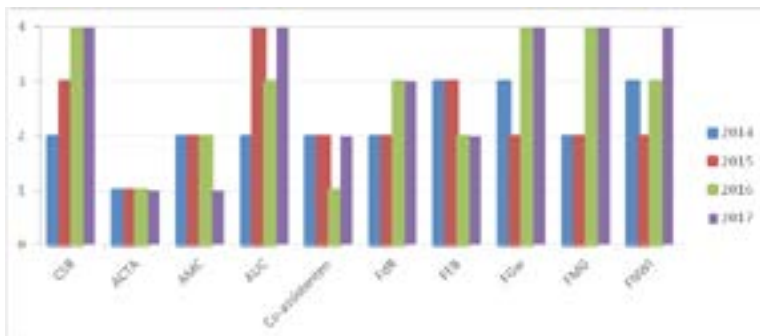
Wanneer de gegevens uit figuur 5 en figuur 6 met elkaar worden vergeleken, kan worden onderzocht of het opkomstpercentage lager is wanneer het aantal verkiesbare studenten lager ligt. Dit lijkt op het eerste gezicht niet zo te zijn: de faculteiten met de gemiddeld hoogste opkomst, Geneeskunde en Tandheelkunde, combineren dat met een laag aantal verkiesbare personen. Ook bij de andere faculteiten is deze relatie niet meteen duidelijk te zien.

Uit statistische analyse van de data van alle faculteits- en centrale verkiezingen blijkt zelfs dat er een negatieve correlatie ($r = -0,325$; $p = 0,041$) bestaat tussen het opkomstpercentage en het aantal verkiesbare personen. Dit kan op dezelfde manier worden verklaard als eerder de hoge opkomst bij de ACTA en het AMC: bij kleinere faculteiten zijn er minder verkiesbare personen maar is het makkelijker om studenten te bereiken. Omgekeerd is er bij de CSR-verkiezingen veruit het hoogste aantal verkiesbare kandidaten, maar blijft de opkomst daar vaak laag. Dit zou kunnen komen doordat het moeilijk is studenten te betrekken bij de CSR, die vaak ver van ze af lijkt te staan.

Als de faculteiten los van elkaar worden bekeken zijn er niet altijd significante correlaties te vinden, maar als die er zijn wijzen ze er sterk op dat in een jaar met een hoger aantal verkiesbare kandidaten de opkomst ook hoger is, zoals bij het AMC ($r = 0,959$; $p = 0,41$), de Co-assistenten ($r = 0,953$; $p = 0,047$), de FdR ($r = 0,996$; $p = 0,004$), en de FMG ($r = 0,994$; $p = 0,006$). Dit kan

verklaard worden doordat er met een hoger aantal kandidaten meer mensen worden bereikt, wat dus leidt tot een hogere opkomst.

Daarnaast is het nuttig om te kijken naar het aantal studentenpartijen binnen de studentenraden, te zien in figuur 7. In alle jaren is het aantal lijsten per faculteit tussen de één en vier. Het totaal aantal lijsten is geleidelijk gestegen van 22 in 2014 naar 29 in 2017. Alleen op de ACTA is het aantal over de gehele vier jaar constant; daar doet maar één partij mee aan de verkiezingen. Waar bij veel studentenraden (CSR, AUC, FdR, FGw, FMG, en FNWI) het aantal lijsten is gestegen, is dit aantal bij slechts twee faculteiten (AMC en FEB) gedaald.

Figuur 7: Aantal verkiesbare lijsten per studentenraad

Wanneer de vergelijking wordt gemaakt met de opkomstpercentages, blijkt dat er een negatieve correlatie ($r = -0,340$; $p = 0,032$) is tussen het aantal verkiesbare lijsten en de opkomst. De gegevens die we hebben suggereren dus dat over over alle verkiezingen gezien een lager aantal lijsten samen gaat met een hogere opkomst. Dit zou kunnen worden verklaard doordat een hoog aantal studentenpartijen de verkiezingen ingewikkelder maakt en dus de keuze voor minder betrokken studenten lastiger maakt. Als de faculteiten los van elkaar worden bekeken is deze relatie minder duidelijk; alleen bij de FMG is er een significante correlatie ($r = -0,978$; $p = 0,022$).

C. Deelconclusie

In het algemeen kan gesteld worden dat kleine faculteiten met minder verkiesbare personen en lijsten een hogere opkomst weten te behalen dankzij hun kleinschaligheid. Dit blijkt uit de negatieve correlatie tussen opkomst en het aantal verkiesbare personen of lijsten, gemeten over alle verkiezingen. De CSR, die verder van de studenten af staat maar veruit het hoogste aantal verkiesbare personen heeft, kampt met een lagere opkomst. Als naar afzonderlijke faculteits- of CSR-verkiezingen wordt gekeken blijkt dat meer verkiesbare personen juist correleert met een hogere opkomst. Op het niveau van afzonderlijke verkiezingen zou men dus kunnen zeggen dat met een grotere partij meer studenten bereikt kunnen worden.

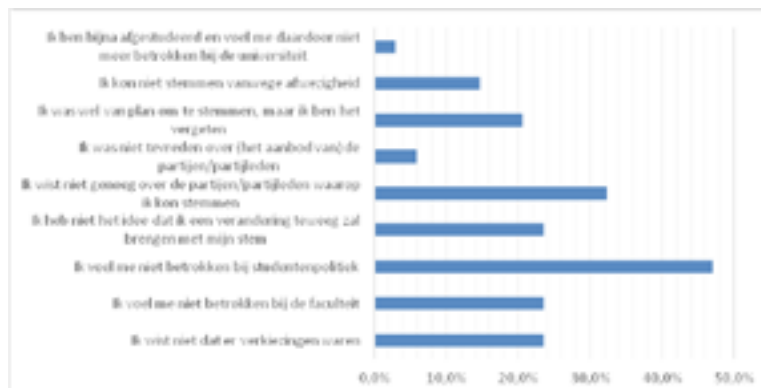
Het is dus zeker relevant om naar de verschillen tussen faculteiten te kijken. Uit de resultaten blijkt dat de faculteiten ACTA en Geneeskunde een relatief hoge opkomst hebben voor de studentenraadsverkiezingen. Deze faculteiten worden door studenten vaak geassocieerd met kleinschaligheid. Bovendien hebben studenten het gevoel dat er een cultuur heerst waarbij studenten elkaar makkelijk kennen, waarbij studentenpartijen eenvoudig studenten kunnen bereiken en informeren. Op deze manier levert effectief campagne voeren sneller gewenst resultaat.

4. REDENEN OM NIET TE STEMMEN

In dit hoofdstuk wordt gekeken naar de redenen van studenten om niet te gaan stemmen zoals zij die hebben aangegeven in de enquête. Onder de deelnemers waren de niet-stemmers sterk ondervertegenwoordigd. De statistieken in dit hoofdstuk zijn gebaseerd op relatief kleine samples (n = 34 voor niet-stemmers bij de facultaire verkiezingen en n = 43 voor niet-stemmers bij de centrale verkiezingen). Vanwege de generaliseerbaarheid en de kleine samples is er daarom besloten de resultaten niet uit te splitsen per faculteit.

A. Zelfrapportage: motieven om niet te stemmen

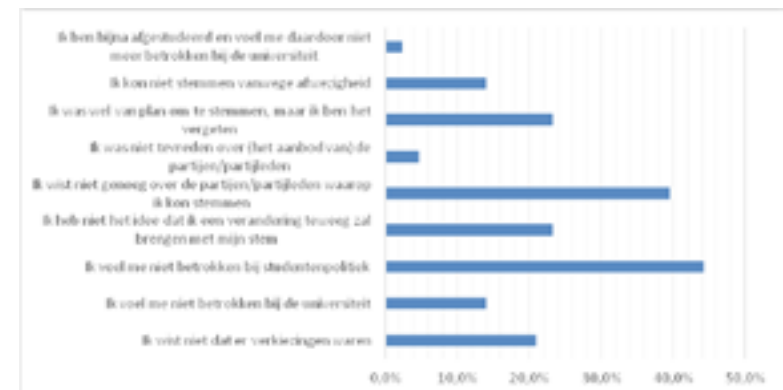
Figuren 8 en 9 respectievelijk geven een overzicht van de redenen van respondenten om niet te gaan stemmen voor de FSR- en CSR-verkiezingen. De factor die de opkomst het sterkst limiteert, lijkt een lage mate van betrokkenheid bij studentenpolitiek te zijn; in beide gevallen geeft ruim 40% dat aan als reden om niet te gaan stemmen. Hoewel het lijkt alsof deze groep daarmee onbereikbaar is, kan het niet uitgesloten worden dat deze groep wel degelijk betrokken kan worden bij studentenpolitiek, of in ieder geval overtuigd kan worden om te gaan stemmen, door een betere informatievoorziening.

Figuur 8: Resultaten van de vraag "Waarom heb je besloten om niet te stemmen voor de facultaire studentenraad?"

Het lijkt er sowieso op dat een slechte informatievoorziening over de verkiezingen een sterke negatieve invloed heeft op de opkomst: ruim 20% was in beide gevallen niet niet op de hoogte van de verkiezingen. Een vergelijkbare percentage geeft aan wel van plan te zijn geweest om te gaan stemmen, maar het te zijn vergeten. Waarschijnlijk zouden deze twee categorieën niet-stemmers met een betere informatievoorziening (deels) in stemmers kunnen worden veranderd.

Een andere belangrijke factor om niet te gaan stemmen is de beperkte informatie over de studentenpartijen en partijleden: bij de FSR-verkiezingen geeft bijna een derde aan dat dit een rol heeft gespeeld, bij de CSR-verkiezingen bijna 40%. Dit komt overeen met de bevindingen van het onderzoek van de LSVb, waaruit bleek dat voor "40% van de respondenten (...) het verschil tussen studentenpartijen en/of kandidaten te onduidelijk is om een weloverwogen stem uit te brengen."² Opvallend is ook dat zowel op facultair als op centraal niveau bijna 15% van de respondenten aangeeft niet te hebben gestemd voor de verkiezingen vanwege afwezigheid - terwijl het stemmen online plaatsvindt! Blijkbaar was die informatie niet duidelijk genoeg naar de studenten toe gecommuniceerd.

Figuur 9: Resultaten van de vraag "Waarom heb je besloten om niet te stemmen voor de centrale studentenraad?"

² De Koning, F. (2017). Stemparticipatie van studenten tijdens medezeggenschapsraadsverkiezingen. Utrecht: LSVb, p. 4

De opties "ik ben het oneens met het bestaan van facultaire studentenraden/ de centrale studentenraad", "ik vond de zaken die door de studentenpartijen werden besproken niet interessant", en "ik kon niet stemmen vanwege problemen met het systeem" werden door niet één van de respondenten als reden genoemd. Dit suggereert dat het instituut studentenraad in ieder geval onder de respondenten in deze enquête grote legitimiteit geniet; ook niet-stemmers zijn het erover eens dat ze bestaansrecht heeft. Het is moeilijk om te zeggen of de respondenten de onderwerpen die door de studentenraad worden besproken daadwerkelijk interessant vinden, of niet goed weten welke onderwerpen dit zijn. Toch stemt het hoopvol dat niemand van hen dat wel wist de onderwerpen niet interessant vond; mogelijk leidt kennis van zake wel degelijk tot interesse.

B. Overige redenen

Respondenten kregen ook de kans om zelf redenen in te vullen waarom ze niet hadden gestemd. Onvoldoende kennis van de activiteiten van de studentenraad of de verkiezingen en studentenpartijen werd daar vaak als probleem genoemd.

"Ik zou waarschijnlijk best wel geïnteresseerd zijn in de universitaire en facultaire politiek, maar ben totaal niet op de hoogte over hoe die politiek werkt, wanneer en hoe ik kan stemmen, en vooral waarop ik kan stemmen. Daarmee bedoel ik op wat voor studentenpartijen ik kan stemmen, maar ook wat voor taken en bevoegdheden zij zullen hebben."

De problematiek is waarschijnlijk dus voor een belangrijk deel te wijten aan de studenten zelf, die niet gemotiveerd genoeg zijn om zich te informeren. Omdat deze studenten wel geïnteresseerd zijn maar niet zelf informatie opzoeken zullen studentenraden en -partijen deze studenten pro-actief moeten benaderen. Sommige studenten geven aan zich er wel in te willen verdiepen, maar daar niet de tijd voor te hebben. Anderen zijn kritisch over de informatievoorziening over de verkiezingen, vooral vanuit de studentenpartijen zelf. Meerdere respondenten geven aan geen verschil te zien tussen de studentenpartijen, die niet goed genoeg duidelijk maken welke waarden en standpunten ze uitdragen.

"De studentenpartijen profieleren [sic] zich niet. Ze hebben andere namen maar lijken nergens voor te staan."

Bij gebrek aan onderscheid tussen de studentenpartijen dreigen de verkiezingen volgens een aantal respondenten tot een populariteitsrace te verworden. Dit ondermijnt het vertrouwen in het systeem en ontmoedigt capabele studenten om zich kandidaat te stellen.

"De studentenraadsverkiezing is vooral een populariteitsverkiezing. Mensen stemmen niet per se voor de beste mensen of omdat ze het eens zijn met iemands standpunten, maar vooral omdat ze iemand kennen. Dat betekent automatisch dat studenten die al actief zijn (ge-weest) in het studentenleven of een hele grote groep weten te mobiliseren eerder in de raad komen. Terwijl de raad juist mensen nodig heeft die een minderheidspositie hebben of een groep vertegenwoordigen die te weinig wordt gehoord."

Dat de verkiezingen een vorm van vriendjespolitiek zijn waar studenten alleen stemmen wordt echter ontkracht door het LSVb-onderzoek, dat stelt dat "studenten geen sterkere neiging hebben om te stemmen wanneer een vriend of vriendin zich verkiesbaar stelt en/of bijvoorbeeld iemand van dezelfde vereniging."³ De bevindingen van dit onderzoek onderschrijven dit idee niet zonder meer; op sommige faculteiten is er een positieve correlatie tussen het aantal verkiesbare personen en het opkomstpercentage. Dat hoeft echter niet meteen te betekenen dat er hier sprake is van vriendjespolitiek; het kan ook zo zijn dat het met meer kandidaten nu eenmaal makkelijker is om veel studenten te bereiken. Het gevoel dat er sprake is van vriendjespolitiek kan wel voor scepticisme zorgen bij minder betrokken studenten, waardoor zij afzien van stemmen.

Voor sommigen is het verschil tussen de CSR en de FSR niet duidelijk, en vooral het verschil tussen de taken van die raden, wat ook voor verminderd draagvlak zorgt.

"Niet alleen democratisering is belangrijk, maar vooral decentralisering. De centrale studentenraad is te veel bezig met onderwerpen die dichtbij het onderwijs staan. Decentrale raden en opleidingscommissies hebben hier integendeel überhaupt minder rechten op, omdat het centraal al geregeld wordt. Er moeten dus meer rechten liggen bij de medezeggenschap die zo dicht mogelijk bij het onderwijs staat. Op die manier kunnen FSR'en duidelijker maken waar ze mee bezig zijn. Het is namelijk ook vaak een probleem dat je als studentenraad niet goed

³ De Koning, Stemparticipatie, p. 18.

duidelijk kan maken wat voor impact je daadwerkelijk hebt, afgezien van abstracte beleidsprocedures etc, wat over het algemeen niet heel sexy is. Studenten krijgen zo eerder een idee dat hun stem toch niet er veel toe doet."

Er zijn een paar respondenten die het gevoel hebben dat de medezeggenschap geen invloed heeft en dat stemmen niets uitmaakt. Zij zien niet in wat het belang ervan is.

"Zover ik weet heb ik geen belangen in de facultaire studentenraad die vertegenwoordigd moeten worden, en als dat wel zo is ben ik daar niet van op de hoogte."

C. Deelconclusie

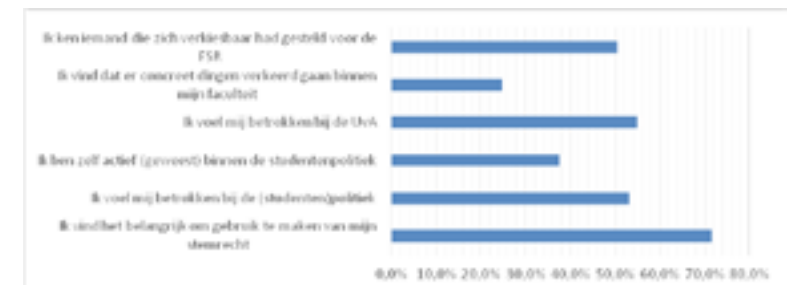
Samenvattend kunnen we stellen dat een beperkte informatievoorziening veel studenten ervan weerhoudt om te gaan stemmen. Dat gebeurt op een aantal manieren: sommige studenten zijn zich simpelweg niet bewust van het bestaan van de verkiezingen of wanneer die plaatsvinden, waardoor zij niet kunnen stemmen. Er is ook een grote groep studenten die wel op de hoogte is van de verkiezingen, maar niet geïnteresseerd is of geen tijd heeft om zich erin te verdiepen. De drempel om actief te worden en zich te informeren blijft voor deze groep blijikbaar hoog. In hoeverre een betere informatievoorziening ook tot meer betrokkenheid zal leiden is niet controleerbaar, maar het is tekenend dat een deel van deze studenten niet weet op welke manier de studentenraad voor hun belangen op zal komen. Ook blijkt er nog te weinig duidelijkheid te zijn over de verschillen tussen de verkiesbare studentenpartijen.

5. REDENEN OM WEL TE STEMMEN

In dit hoofdstuk zal antwoord gegeven worden op de vraag: welke factoren zetten studeren ertoe aan om te gaan stemmen voor de studentenraadsverkiezingen? Hierbij wordt gekeken naar redenen die zij zelf aan hebben gegeven en wordt er gezocht naar correlaties tussen stemgedrag en mogelijk invloedrijke factoren, zoals politieke betrokkenheid en betrokkenheid bij studentenpolitiek en -leven.

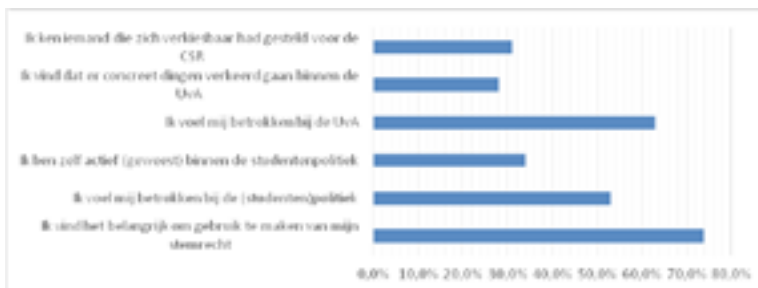
A. Zelfrapportage: motieven om te stemmen

Uit figuren 10 en 11 blijkt dat de redenen waarom studenten stemmen voor de CSR- en FSR-verkiezingen redelijk overeenkomen. In beide gevallen vindt bijna driekwart van de respondenten het belangrijk zijn/haar stemrecht te gebruiken, voelt ruim de helft zich betrokken bij de (studenten)politiek, is ruim een kwart dat er concreet dingen fout gaan op de UvA of de faculteit. Respondenten voelen zich iets meer betrokken voelen bij de UvA (63%) dan bij hun eigen faculteit (55%), maar dit verschil is niet significant ($t=-1,421$; Sig. 0,158). Een andere reden om te stemmen voor de CSR en FSR is het persoonlijk kennen van kandidaten, waarbij deze reden op facultair niveau vaker wordt gebruikt om te gaan stemmen dan op centraal niveau: bij de FSR ligt dat op 50,5%, en bij de CSR op 31% ($t=4,138$; Sig. 0,000). Het lijkt er dus op dat als er sprake is van vriendjespolitiek bij de verkiezingen, dat dit meer het geval is bij de FSR-verkiezingen dan bij die voor de CSR.

Figuur 10: Resultaten van de vraag "Waarom heb je besloten om te stemmen voor de facultaire studentenraad?"

Uit de enquête blijkt dat stemmen vaak gebeurt vanuit een intrinsieke motivatie: men vindt het belangrijk om te stemmen, zeker als dat gepaard gaat met betrokkenheid bij de universiteit of faculteit en de studentenpolitiek. Daarnaast vindt ongeveer driekwart van de stemmers niet per se dat er concreet dingen misgaan; ontevredenheid met de gang van zaken is dus geen belangrijke motivator om te gaan stemmen. Eén van de respondenten gaf overigens een aanvullende reden om te stemmen: "Om te voorkomen dat de kleine groep die de uni [sic] radicaal wil veranderen te veel te zeggen krijgt."

Figuur 11: Resultaten van de vraag "Waarom heb je besloten om te stemmen voor de centrale studentenraad?"

Respondenten die aangaven dat ze vonden dat er concreet dingen verkeerd gaan binnen de universiteit of faculteit werd gevraagd wat zij precies verkeerd zien gaan. Op het faculteitsniveau worden er een aantal onderwijsinhoudelijke zaken genoemd, zoals verengelsing van het onderwijs, de hoge werkdruk voor studenten en docenten en een ongelijke verdeling van aandacht voor bepaalde vakken en denkwijzen.

Een aantal respondenten van de Faculteit Geesteswetenschappen noemt die faculteit en de harde bezuinigingen daar nadrukkelijk.

"Waar te beginnen (FGw)... Bezuinigingen door opvallend lage daling van studentenaantallen (iets dat niet tot zulke tekorten had moeten leiden, zeker niet bij capabel bestuur). Verder worden die bezuinigingen op vreselijke wijze doorgevoerd."

Een andere klacht die regelmatig langskomt is de beperkte mate van invloed die studenten hebben, zowel faculteits- als universiteitsbreed. Het beleid is volgens hen te gecentraliseerd en teveel top-down, en met hun stem willen ze de medezeggenschap meer macht geven.

"Ik vind dat studenten stelselmatig veel te weinig te vertellen hebben en dat als je daar iets van vindt moet je wel stemmen op de studentenraad."

Het 'rendementsdenken' en het steeds massalere en anoniemere onderwijs op de universiteit wordt ook door een aantal respondenten als een probleem gezien. Dit wordt soms gelinkt aan het eerder genoemde democratisch gebrek.

"Op grote schaal: dezelfde tendens die overal in de maatschappij waarneembaar is dat winst/efficiency belangrijker lijken te zijn dan het welzijn van werknemers en de kwaliteit en beschikbaarheid van onderwijs voor iedereen."

De respondenten is ook gevraagd waarom ze in de toekomst van plan zijn te gaan stemmen. Daar wordt opnieuw vaak genoemd dat men het belangrijk vindt om van zijn/haar stemrecht gebruik te maken. Ook worden de verkiezingen gezien als de enige manier om enige invloed uit te oefenen op het faculteits- of universiteitsbestuur. De medezeggenschap wordt gezien als de enige "tegenmacht" die de belangen van studenten kan vertegenwoordigen.

"De FSR en CSR vertegenwoordigen mijn stem als student, en hun adviezen zijn een van de weinige boodschappen die daadwerkelijk aankomen bij het bestuur van de UvA."

Ook noemen een aantal respondenten de kleine moeite die het kost om te stemmen en daarmee de (studentenvertegenwoordiging op) de universiteit te steunen.

"Ik vind het belangrijk om gebruik te maken van mijn stemrecht en door de studentenraadsverkiezingen neem ik de moeite om mij in te lezen over kwesties die op de UvA spelen. Hierdoor voel ik me meer verbonden aan de universiteit. Ik vind het daarnaast belangrijk om gebruik te maken van de kans om te stemmen over de toekomst van de UvA, in plaats van dat ik me alleen verbonden voel voor de 3 jaar dat ik er studeer."

B. Demografische verklaringen

Er is in het onderzoek ook gekeken naar andere factoren die invloed zouden kunnen hebben op het stemgedrag van studenten, zoals demografische gegevens. Stemgedrag bleek statistisch gezien niet significant te verschillen bij variaties in leeftijd ($p = 0,636$), geslacht ($p = 0,778$), studiefase ($p = 0,989$), of studiejaar ($p = 0,404$).

C. Actieve en betrokken studenten

Ook is er meer in de diepte gekeken naar de invloed van betrokkenheid bij het studentenleven en de (studenten)politiek. Dat is gedaan door middel van zes stellingen, waarbij de respondenten op een vijfpunts Likertschaal moesten aangeven in welke mate ze het met de stelling eens waren. De zes stellingen waren:

1. Ik voel mij over het algemeen politiek betrokken
2. Ik voel mij betrokken bij de studentenpolitiek
3. Ik ben er goed van op de hoogte hoe de studentenraad werkt
4. Ik ben tevreden over de huidige manier waarop de studentenraad georganiseerd is
5. Ik vind dat er meer democratisering zou moeten plaatsvinden binnen de UvA
6. Ik ben actief binnen het studentenleven

Algemene politieke betrokkenheid ($p = 0,178$) en tevredenheid over de organisatie van de studentenraad ($p = 0,262$) waren de twee factoren die geen invloed bleken te hebben. Betrokkenheid bij de studentenpolitiek ($r = 0,540$; $p = 0,000$) en kennis van hoe de studentenraad werkt ($r = 0,562$; $p = 0,000$) hadden allebei een sterke correlatie met het stemgedrag van de respondent; studenten die stemmen zijn dus vaker betrokken bij de studentenpolitiek en hebben meer kennis van hoe zij werkt. Ook een wens voor meer democratisering ($r = 0,190$; $p = 0,023$) en activiteit in het studentenleven ($r = 0,315$; $p = 0,000$) hangen samen met actiever stemgedrag.

Respondenten is ook gevraagd of ze zich ooit verkiesbaar hebben gesteld voor de FSR of CSR, of dat hebben overwogen. Ook hier bleek dat betrokken studenten die overwogen hebben zich verkiesbaar te stellen of dat gedaan hadden vaker stemden ($r = 0,389$; $p = 0,000$).

De groep studenten die stemt bij de verkiezing lijkt door de jaren heen ook redelijk constant te zijn: studenten die in mei 2016 stemden, stemden significant vaker in voorgaande jaren als ze toen UvA-studenten waren ($r = 0,606$; $p = 0,000$) en zijn significant vaker van plan om bij de aankomende verkiezingen van mei 2017 te gaan stemmen ($r = 0,432$; $p = 0,000$). Dit bekrachtigt het beeld dat er een beperkte groep actieve en betrokken studenten is die vrijwel altijd stemt, en dat minder actieve studenten moeilijk te motiveren zijn om te gaan stemmen.

Ook het onderzoek van de LSVb ziet actief studentschap als een invloedrijke factor.⁴ Actief studentschap bestaat volgens dat onderzoek uit competenties (kennis van zaken die spelen op de universiteit, mondig), activiteiten (mate waarin een student onderdeel is van de academische gemeenschap), werkwijze (publieke taken zoals medezeggenschap, adviesorgaan, ALV, bestuur, commissies), en oriëntatie (het algemene studentenbelang gaat boven het eigen belang). De conclusie: "actief studentschap lijkt een positieve invloed te hebben op de ervaren relatie met de medezeggenschapsraad. Hierdoor lijkt het dus aannemelijk dat actieve studenten eerder stemmen dan niet-actieve studenten."⁵

D. Deelconclusie

Samenvattend kan er dus gesteld worden dat betrokkenheid bij de universiteit en de studentenpolitiek de belangrijkste factor is die bepaalt of een student gaat stemmen of niet. Deze groep heeft meer kennis over de taken en verantwoordelijkheden van de studentenraden, is beter op de hoogte van de procedures en regelgeving daaromtrent, en heeft een uitgebreider netwerk binnen de studentenpolitiek, waardoor het vaker voor zal komen dat een bekende zich verkiesbaar stelt. Het is opvallend dat ontevredenheid met hoe dingen gaan op de UvA of de faculteit een veel zwakkere invloed heeft op het stemgedrag en dat er slechts een zwakke relatie is tussen de roep om democratisering en gaan stemmen. Mogelijk zou de betrokkenheid van studenten kunnen worden vergroot door ze te informeren over de verkiezingsprocedures en de verantwoordelijkheden van de studentenraad en ze te overtuigen van het belang van hun stemrecht.

⁴ De Koning, Stemparticipatie, p. 14-16

⁵ Ibid., p. 15.

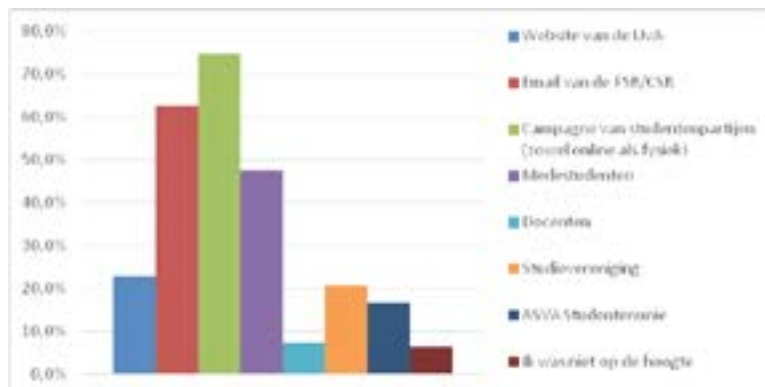
6. SUGGESTIES TER VERHOOGING VAN DE OPKOMST

In dit hoofdstuk wordt gekeken naar mogelijke manieren om de opkomst te verhogen, met name op het gebied van communicatie en informatievoorziening, zoals aangegeven door de respondenten in de enquête.

A. Informatievoorziening en communicatiekanalen

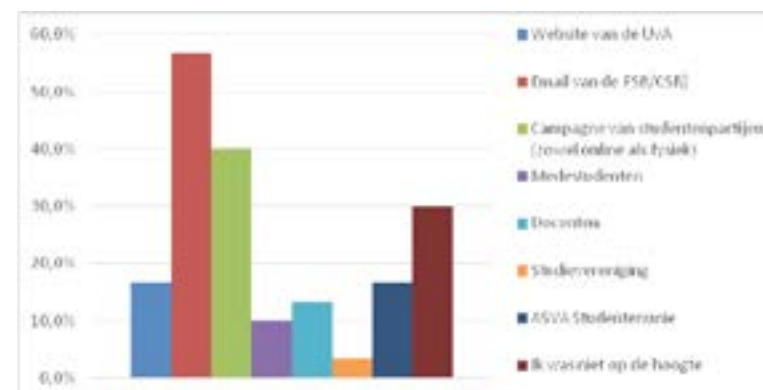
Uit het voorgaande is gebleken dat het vaak schort aan de informatievoorziening over de studentenraadsverkiezingen, met name vanuit de studentenpartijen. Er wordt daarom hier eerst gekeken naar de reeds bestaande communicatiekanalen, om daarna suggesties te doen hoe die verbeterd of aangevuld kunnen worden.

Uit figuur 12 blijkt dat er een beperkt aantal manieren is waarop veel studenten informatie verkrijgen over de studentenraadsverkiezingen: vooral de campagnes van de studentenpartijen, en in iets mindere mate e-mails van de CSR/FSR of via medestudenten. Een aantal respondenten gaf ook aan dat ze op de hoogte waren omdat ze zelf campagne voerden of omdat ze zelf actief waren geweest in de medezeggenschap.

Figuur 12: Resultaten van de vraag "Hoe ben je op de hoogte gebracht van de laatste studentenraadsverkiezing?"

Vervolgens is er gekeken naar of de manier waarop niet-stemmers worden bereikt, verschilt van de manier waarop stemmers worden bereikt. Figuur 13 toont de resultaten van dezelfde vraag als figuur 12, maar in dit geval met alleen de antwoorden van respondenten die voor geen van beide verkiezingen hebben gestemd. Hieruit blijkt dat niet-stemmers via vrijwel alle kanalen minder goed bereikt worden. Dit werkt natuurlijk twee kanten op: als iemand geen informatie krijgt over de verkiezingen zal diegene minder snel gaan stemmen of actief worden, en als iemand niet actief is zal diegene minder open staan voor informatie over de studentenraadsverkiezingen. 30% van de niet-stemmers geeft aan helemaal niet op de hoogte geweest te zijn van de verkiezingen, wat dus betekent dat 70% wel op de hoogte was maar ervoor heeft gekozen niet te stemmen.

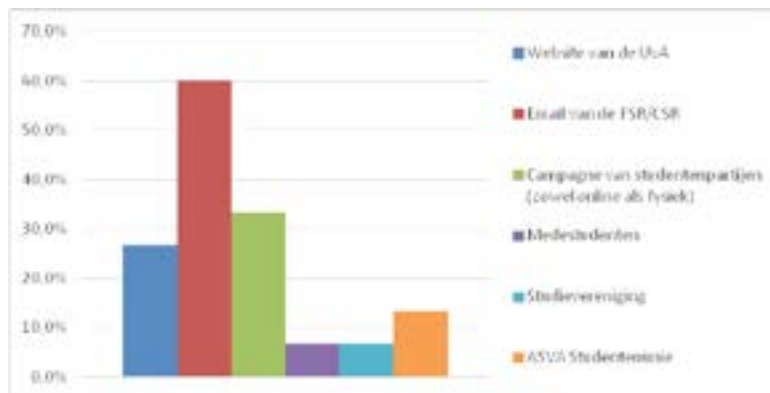

Figuur 13: Resultaten van de vraag "Hoe ben je op de hoogte gebracht van de laatste studentenraadsverkiezing?" [Alleen niet-stemmers]

Ook zijn de niet-stemmers in veel mindere mate bereikt door de campagne van studentenpartijen en door hun medestudenten. Voor de studenten die op deze manieren wel worden bereikt is het de vraag hoe nuttig deze communicatie in de praktijk was: 40% van de respondenten die wel bereikt zijn door de campagnes zijn uiteindelijk toch niet gaan stemmen. Blijkbaar zijn de campagnes van studentenpartijen niet duidelijk of overtuigend genoeg over het belang van de studentenraad en de verschillen tussen de studentenpartijen om deze groep tot stemmen aan te zetten.

Hoewel huidige eerstejaars niet hadden kunnen stemmen bij de studentenraadsverkiezingen van mei 2016, werd hen wel gevraagd of ze op de hoogte

waren van deze verkiezingen, en zo ja hoe ze erover waren geïnformeerd. 65,2% van hen was op de hoogte van het bestaan van deze verkiezingen, wat best veel is gezien de enquête is afgenomen geruime tijd voor de campagne voor de eerstvolgende verkiezingen was begonnen. Uit figuur 14 blijkt dat eerstejaars vooral zijn bereikt via het officiële kanaal van de FSR/CSR en in mindere mate door campagnes van de studentenpartijen. Dit kan verklaard worden doordat op het moment van het afnemen van de enquête die campagnes nog niet van start waren gegaan. De veel kleinere rol van medestudenten kan worden verklaard doordat eerstejaars minder snel betrokken zullen zijn bij studentenpolitiek en de studentenraadsverkiezingen. Ze zullen niet zo snel kandidaat staan en zullen er dus minder over horen van hun jaargenoten.

Figuur 14: Resultaten van de vraag "Hoe ben je op de hoogte gebracht van het bestaan van studentenraadsverkiezingen?" [voor eerstejaars op UvA]

B. Rol van onafhankelijke spelers

Wat opvalt uit deze grafieken is dat de communicatie op dit moment voornamelijk via de raden en de studentenpartijen verloopt. Informatie op de website van de UvA bereikt nauwelijks studenten, en er is ook structureel weinig betrokkenheid van docenten bij de verkiezingen. Een aantal respondenten geeft aan dat informatie vanuit de docenten wel welkom zou zijn. Een korte aankondiging aan het begin of einde van het college zou waarschijnlijk al volstaan om meer studenten te attenderen op aankomende verkiezingen, waarna zij zich zelf meer kunnen gaan verdiepen. Hier zou bijvoorbeeld verwezen kunnen worden naar de website van de UvA. Daar zijn op dit moment de verkiezingsprocedures makkelijk te vinden, maar is er geen informatie over de rechten en taken van de studentenraden.

Ook studieverenigingen en de ASVA zouden een meer proactieve rol kunnen spelen in de informatievoorziening over de studentenraadsverkiezingen. Op dit moment bereikt de ASVA slechts rond de 15% van de respondenten, terwijl dit onderzoek waarschijnlijk overwegend is ingevuld door studenten die ASVA enigszins kennen. De studieverenigingen doen het bij de ouderejaars iets beter, maar aangezien de gemiddelde student waarschijnlijk eerder met hen dan met de studentenraad bekend is, zouden zij ook veel meer studenten kunnen bereiken. Het is onduidelijk of studieverenigingen dit met opzet niet doen (om onpartijdig te blijven en onderscheid te bewaren tussen raad en verenigingsbestuur) of dat promotie van de verkiezingen simpelweg vergeten wordt.

Veel respondenten deden aan het eind van de enquête ook nog suggesties om het opkomstpercentage te verhogen. Een suggestie die meerdere keren langskwam was om de discussies over de studentenraad simpeler te maken en zo dichterbij de studenten te brengen, bijvoorbeeld via sociale media of door docenten een kort praatje te laten houden. Eén respondent opperde om filmpjes te maken over relevante onderwerpen en de standpunten van de verschillende studentenpartijen. Ook de (her)introductie van een online stemwijzer waarin de belangrijke vraagstukken en de standpunten van de verschillende studentenpartijen in zijn verwerkt wordt door een respondent genoemd als welkome aanvulling op het huidige aanbod van informatie. Deze is bij de verkiezingen van mei 2017 gebruikt bij de CSR en alle faculteitsraden. Gezien de grote roep om informatie over de studentenpartijen is het essentieel dat het bestaan van deze stemwijzer voldoende gecommuniceerd wordt.

C. Rol van studentenpartijen

Hoewel onafhankelijke studentenpartijen zoals de UvA, docenten, en de ASVA Studentenunie een grotere rol zouden kunnen spelen om studenten op de hoogte te brengen van het belang van de studentenraad en de procedures van de verkiezingen, zullen studentenpartijen die deelnemen aan de verkiezingen de belangrijkste rol op zich moeten nemen. Uit het feit dat 40% van de niet-stemmers wel in contact is gekomen met hun campagne kunnen twee conclusies worden getrokken: de campagne is nog niet omvattend genoeg om alle studenten te bereiken (60% van de grofweg 80% die niet stemt is bijna de helft van alle studenten), en de studenten die worden bereikt worden lang niet altijd overtuigd om te gaan stemmen. Een veelgehoorde klacht onder respondenten is dat de manier van campagnevoeren niet effectief is.

*“Meerdere studentenraden doen weinig aan hun promotie en verzuch-
ten vervolgens dat er weinig stemmen zijn. Dat is een vicieuze cirkel.
Daarnaast de vorm van promotie: mensen af en toe flyers in de hand
duwen is een slechte vorm, omdat het meteen duidelijk is dat je iets
van ze wilt.”*

De focus van de campagnes van studentenpartijen zou volgens een aantal respondenten moeten liggen op het onderscheiden van de partij ten opzichte van de concurrenten. Een flyer met een aantal speerpunten wordt daarvoor als onvoldoende gezien: de doelen die daar worden genoemd zijn meestal zo vaag of vanzelfsprekend dat de waarden van de partij daaraan niet afgelezen kunnen worden. Dit wordt bevestigd door het onderzoek van de LSVb, waaruit bleek dat “75% van de studenten van mening is dat het krijgen van goodies of verloten van prijzen geen invloed heeft op het al dan niet stemmen tijdens medezeggenschapsraadverkiezingen.”⁶

Maatregelen om verkiezingsparticipatie te verhogen zijn volgens de respondenten uit het onderzoek van de LSVb het bestaan en functioneren van de raad bekender maken onder studenten (94%), meer informatie over campagnes en standpunten (88%), meer persoonlijk contact met studenten (83%), het presenteren van concrete plannen in plaats van algemene uitspraken (80%), en het organiseren van stemmomenten tijdens verplichte werkgroepen (75%)⁷. Er wordt benadrukt dat met name het verstrekken van informatie over het bestaan en functioneren van de raad en het leggen van persoonlijk contact met studenten niet alleen kort voor de verkiezingen moet plaatsvinden, maar het hele jaar door.

Meer informatie over campagnes en standpunten en het bekend maken van concrete plannen sluit aan bij de problematiek die ook uit dit onderzoek naar voren kwam. Een aantal respondenten geeft dan ook aan geen onderscheid te kunnen zien tussen de studentenpartijen, of dat dit niet voldoende uit de campagnes naar voren komt. Als suggestie voor studentenpartijen zegt één respondent:

“Inhoudelijk specifieke standpunten innemen. Iedereen wil ‘het beste’ voor de universiteit en iedereen zal ‘luisteren’ naar wat de student wilt. Ik wil niet dat er achteraf naar mij geluisterd wordt, ik wil mijn stem laten horen door op iemand te stemmen die mijn standpunten al voor de verkiezingen inneemt.”

Respondenten geven aan dat ze over het algemeen niet twijfelen aan de capaciteiten van kandidaten, of hun oog voor het belang van de studenten. Al-

⁶ De Koning, Stemparticipatie, p. 19.

⁷ Ibid., p. 18-19.

gemeen accepteerbare doelen zoals meer computers of studieplekken zijn dan ook geen effectieve maatregelen om campagne voor te voeren. In plaats daarvan moeten studentenpartijen concreet zijn over hun doelen en prioriteiten, zodat ze daarop afgerekend kunnen worden.

“Als er meerdere belangen van de studenten conflicteren, waar ligt dan de prioriteit van een partij? Dit komt in de huidige campagnes bijzonder weinig naar voren wat mij betreft. (...) Om voor alle soorten kiezers het stemproces te vergemakkelijken lijkt het mij wel een goed idee als er een format zou zijn waar studentenpartijen eerst hun uitgangspunt uitleggen, dan een lijst van onderwerpen rangschikken op prioriteit (groene duurzaamheid, sociale duurzaamheid, diversiteit, faciliteiten, etc), en vervolgens hun plan van aanpak voor het komende jaar kort uiteenzetten.”

De dagelijkse gang van zaken in de studentenraad, waar raadsleden zich mee bezig houden, hoe dat invloed heeft op de studenten, en welke belangen raadsleden vertegenwoordigen is voor veel studenten nog niet duidelijk. Voor de gemiddelde student kost het te veel moeite om over al deze dingen kennis te vergaren, zeker in de beperkte tijd van de verkiezingscampagnes. Om het democratisch mandaat van de studentenraden te vergroten zouden dit soort discussies daarom toegankelijker moeten zijn, ook voor minder geïnformeerde studenten.

“Ik heb gestemd omdat mensen die ik ken met de studentenraad bezig waren, niet omdat ik uit mezelf intrinsiek geïnteresseerd ben in de studentenraad. Ik denk dat dat voor veel mensen geldt en kan veranderen als meedenken met de studentenraad laagdrempeliger wordt. De studentenraad moet zichzelf en zijn bezigheden op hele simpele en weinig-tijd kostende wijze prikkelend presenteren.”

D. Deelconclusie

De informatievoorziening over de verkiezingen, met name over de verschillende studentenpartijen en hun stand- en uitgangspunten, lijkt de sterkste beperkende factor van de opkomst. Het is voor veel studenten vooral niet duidelijk waar de studentenpartijen voor staan. De studentenpartijen bereiken wel veel studenten, maar dat zijn vooral studenten die al betrokken zijn en sneller zelf de studentenpartijen en hun campagnes opzoeken. De studentenpartijen zouden dus meer proactief kunnen worden in het aanspreken van studenten en hen overtuigen van het nut van stemmen.

Dit moet verder gaan dan simpelweg een flyer in iemands hand drukken: die verdwijnt te makkelijk meteen weer in de prullenbak. Een sterke online aanwezigheid op bijvoorbeeld Facebook is hier van belang, bijvoorbeeld met korte filmpjes. Er zou ook kunnen worden gedacht aan een debat tussen de studentenpartijen waarin ze duidelijk kunnen maken hoe ze zich van elkaar onderscheiden en waarmee studenten op een makkelijke manier betrokken worden bij de verkiezingen en de dagelijkse discussies binnen de studentenraad.

Ook de studentenraad zelf zal door het jaar heen zich niet alleen zichtbaar moeten maken, maar zal studenten ook moeten betrekken bij wat ze doen en beslissen. Een goed voorbeeld komt van de FNWI, waar elke week een 'Praat met de Raad'-uurtje georganiseerd wordt en de raad maandelijks langs een studievereniging gaat om met studenten te praten.

Ook voor andere spelers in de studentenwereld is een rol weggelegd: docenten zouden voor of na de les een kort praatje kunnen houden over de studentenraad of zouden kandidaten de kans kunnen geven dat te doen. Studieverenigingen maken over het algemeen makkelijker contact met een groter aantal studenten en zouden ook mee kunnen helpen om aandacht te creëren voor de verkiezingen, mits dit niet zorgt voor verwarring over de taakverdeling tussen studentenraad en studievereniging.

De groep studenten die op dit moment al wel stemt, is vaak ook op andere manieren al actief binnen het studentenleven en de studentenpolitiek. Deze studenten hebben van zichzelf uit belangstelling voor de verkiezingen, kennen vaker mensen die zich kandidaat stellen, en komen makkelijker in contact met de studentenpartijen en kandidaten. Ze hebben niet alleen een sterker gevoel dat ze gebruik zouden moeten maken van hun stemrecht, maar zijn ook beter geïnformeerd over de keuze die ze maken. Niet iedere student kan natuurlijk zo actief met studentenpolitiek bezig zijn, maar het zou wel een streven van studentenpartijen moeten zijn om hun inhoudelijke boodschap ook over te brengen aan studenten die niet uit zichzelf de studentenpartijen opzoeken.

7. CONCLUSIE

In vergelijking met andere universiteiten in Nederland is de opkomst bij de studentenraadsverkiezingen op de UvA bijzonder laag. Een lichte stijging sinds 2015 heeft daar niets aan veranderd. Zeker gezien de manier waarop de roep om democratisering het debat op de UvA domineert, kan die lage opkomst verrassend en problematisch genoemd worden. Het zal altijd lastig zijn om representatieve democratie op een grote universiteit als de UvA goed te laten werken, maar uit dit onderzoek blijkt dat er voldoende verbeterpunten zijn.

Het is niet het geval dat de studentenraad als instituut geen legitimiteit geniet onder studenten; ook niet-stemmers zien het belang ervan in. Het is voor hen echter vaak niet duidelijk genoeg waar de studentenpartijen precies voor staan en hoe ze precies verschillen van hun concurrenten. Loze boodschappen dat een partij "opkomt voor de belangen van studenten" of dat ze zullen strijden voor meer studieplekken worden niet als nuttige campagne gezien. Ook het simpelweg uitdelen van flyers wordt over het algemeen niet gewaardeerd.

Wat nodig is om de grote groep niet-stemmers te bereiken is een campagne waarin zij persoonlijk worden betrokken door de studentenpartijen, waarin er tijd is om uit te leggen wat de raad voor studenten kan betekenen en wat er precies te kiezen is. Betrokken raken bij de studentenpolitiek, ook al is het slechts voor de campagneperiode, moet laagdrempeliger gemaakt worden. Studentenpartijen moeten kort en duidelijk kunnen uitleggen hoe ze in de raad met belangrijke dilemma's en ideologische keuzes om zouden gaan. Het belang en de activiteiten van de studentenraad moet ook door het jaar heen duidelijk gecommuniceerd worden, zowel door de raad zelf als door betrokken studentenpartijen zoals de studievereniging, de UvA, en de ASVA Studentenunie.

Ook is uit dit onderzoek gebleken dat kleinschaligere faculteiten, net als kleinschaligere universiteiten, over het algemeen een hogere opkomst behalen. Vervolgonderzoek naar de verschillen tussen faculteiten zou die resultaten beter kunnen duiden.

Zoals eerder gezegd kende dit onderzoek echter een betrekkelijk laag aantal respondenten, en waren studenten die bij de studentenraadsverkiezingen hun stem uitbrengen sterk oververtegenwoordigd. Dit betekent dat de resultaten slechts als een eerste duiding kunnen dienen van de factoren die invloed hebben op het stemgedrag van studenten. Met een groter aantal respondenten en meer respondenten die hun stem niet hebben uitgebracht tijdens de studentenraadsverkiezingen zou het mogelijk zijn om te kijken naar verschillen tussen de faculteiten. Daardoor zou antwoord kunnen worden gegeven op de vraag of die factoren tussen de faculteiten verschillen. Ook zou het in de toekomst interessant zijn om te kijken naar de studentenpartijen die zich kandidaat stellen, en in hoeverre er daadwerkelijk een divers aanbod is van waarden, plannen, en prioriteiten.

8. BESTUURSAANBEVELING

In vergelijking met andere universiteiten in Nederland is de opkomst bij de Jaarlijks vinden de studentenraadsverkiezingen plaats. En ieder jaar laait de discussie op waarom de meerderheid van de studenten niet hun stem heeft laten horen tijdens de verkiezingen. De medezeggenschap heeft een cruciale rol in het bewaken van de onderwijskwaliteit en het reilen en zeilen van de onderwijsinstelling. De studentenraden bestaan uit gemotiveerde en enthousiaste studenten met een hart voor onderwijs. De inbreng van studenten is voor een onderwijsinstelling onmisbaar en de onderwerpen die besproken worden, zijn direct of indirect van grote betekenis voor studenten. Een stem bij de studentenraadsverkiezingen vergroot het draagvlak van de studentenraden wat op zijn beurt meer invloed betekent op het te voeren beleid van de onderwijsinstelling. Maar waarom maken studenten niet in groten getale gebruik van hun kiesrecht en waarom zijn de opkomstpercentages bij de verkiezingen alsnog relatief zo laag?

Uit het onderzoek van het ASVA onderzoeksbureau komen twee belangrijke thema's naar voren die mogelijk de opkomstpercentages bij de studentenraadsverkiezingen beïnvloeden. Ten eerste gaat het om de betrokkenheid van studenten bij de studentenpolitiek, waarbij (een gevoel van) kleinschaligheid een belangrijke factor blijkt te zijn. Om het gevoel van betrokkenheid te vergroten, dienen de betreffende partijen van de studentenpolitiek ondersteund te worden. Punt 1 uit het tienpuntenplan van de UvA uit 2015 is het investeren in en versterken van medezeggenschap door meer ondersteuning en middelen te geven. ASVA is ervan overtuigd dat het versterken van de decentrale medezeggenschap (in eerste instantie op opleidingsniveau) leidt tot meer betrokkenheid bij het onderwijs en uiteindelijk bij de onderwijsinstelling als geheel. Externe spelers zoals de onderwijsinstellingen, studieverenigingen en ASVA kunnen studenten beter informeren over het belang van medezeggenschap. Concreet betekent dat bijvoorbeeld aandacht voor de verkiezingen tijdens colleges of werkgroepen.

Ten tweede is de informatievoorziening een veelbesproken punt van verbetering. Een gebrek aan informatie over de studentenraden, de verkiezingen en de verschillende studentenpartijen vormt een barrière voor studenten die ze ervan weerhoudt om te gaan stemmen. Studentenpartijen zouden zich meer van elkaar moeten profileren. Het voeren van een fysieke campagne lijkt van grote, toegevoegde waarde te zijn om studenten

op de hoogte te brengen van de studentenraadsverkiezingen en te informeren. Echter, het eenmaal per jaar zichtbaar zijn, wekt scepticisme op. Studentenpartijen en –raden zouden meer legitimiteit verkrijgen indien zij gedurende het gehele jaar zichzelf actief naar buiten brengen door middel van communicatie over inhoudelijke punten of concrete acties.

De ASVA studentenunie hecht veel waarde aan het onderzoek, omdat zij de relatief lage opkomstpercentages ziet als een symptoom van de grotere problematiek in het hoger onderwijs. De toenemende druk op studenten belet hen van actief studentschap. Bovendien is het voor studenten onduidelijk wat voor een impact de raden op het onderwijs hebben. Daardoor zal de betrokkenheid bij studentenpolitiek meer afnemen en zullen de opkomstpercentages bij de studentenraadsverkiezingen alsnog verder dalen. Het creëren van een gevoel van kleinschaligheid, verlichting van de druk en een goede informatievoorziening zijn cruciaal voor de studentenpolitiek. Elke partij dient zijn verantwoordelijkheid hierin te nemen.

Annelieke Müller

Penningmeester ASVA studentenunie 16|17

BIJLAGE 1: ENQUÊTE

Demografische gegevens

- Wat is je geslacht?
- Wat is je leeftijd?

Opleiding

Nu willen we je graag enkele vragen stellen over je studie

- Studeer je aan de UvA?
- Is dit het eerste jaar dat je aan de UvA studeert?
- In welke fase van je studie zit je?
- Aan welke faculteit studeer je?
- Welke opleiding/master volg je?
- In welk jaar van je studie zit je?

Studentenraadsverkiezing (voor niet eerstejaars op UvA)

Er volgen nu enkele vragen die gaan over de studentenraadsverkiezing aan de UvA

- Heb je gestemd bij de laatste studentenraadsverkiezing?
- Hoe ben je op de hoogte gebracht van de laatste studentenraadsverkiezing?
- Waarom heb je besloten om te stemmen voor de facultaire studentenraad?
 - Kun je omschrijven wat je verkeerd vindt gaan binnen je faculteit?
- Waarom heb je besloten om te stemmen voor de centrale studentenraad?
 - Kun je omschrijven wat je verkeerd vindt gaan binnen de UvA?
- Waarom heb je besloten om niet te stemmen voor de facultaire studentenraad?
- Waarom heb je besloten om niet te stemmen voor de centrale studentenraad?
- Heb je zelf wel eens overwogen om je verkiesbaar te stellen?
- Wat voor verandering(en) zou(den) er voor jou moeten plaatsvinden om bij de aankomende studentenraadsverkiezing wel te gaan stemmen voor de facultaire studentenraad?
- Wat voor verandering(en) zou(den) er voor jou moeten plaatsvinden om bij de aankomende studentenraadsverkiezing wel te gaan stemmen voor de centrale studentenraad?
- Heb je de voorgaande jaren gestemd? (de laatste verkiezing (mei 2016) niet meegenomen)

Aankomende verkiezing

- Ben je op de hoogte van het bestaan van de studentenraadsverkiezing op de UvA? (voor eerstejaars op UvA)
- Hoe ben je op de hoogte gebracht van het bestaan van studentenraadsverkiezingen? (voor eerstejaars op UvA)
- Ben je van plan om te gaan stemmen bij de eerstvolgende studentenraadsverkiezing [voorjaar 2017]?
 - Waarom wel/niet?

Stellingen

Nu volgen er nog enkele stellingen die betrekking hebben op de studentenraad en de (studenten)politiek. Kies het toepasselijke antwoord voor elk onderdeel (helemaal mee oneens – mee oneens – neutraal – mee eens – helemaal mee eens).

- Ik voel mij over het algemeen politiek betrokken
- Ik voel mij betrokken bij de studentenpolitiek
- Ik ben er goed van op de hoogte hoe de studentenraad werkt
- Ik ben tevreden over de huidige manier waarop de studentenraad georganiseerd is
- Ik vind dat er meer democratisering zou moeten plaatsvinden binnen de UvA
- Ik ben actief binnen het studentenleven

Opmerkingen

- Heb je nog iets toe te voegen over de studentenraadsverkiezingen wat je in voorgaande vragen nog niet duidelijk hebt kunnen maken?
- Heb je verder nog opmerkingen over de inhoud of vorm van de enquête?

Afsluiting

Bedankt voor het invullen van de enquête. Met de antwoorden zal er onderzoek worden welke factoren bepalen of studenten wel of geen stem uitbrengen bij de studentenraadsverkiezingen.

Mocht je op de hoogte gehouden willen worden van de resultaten van het onderzoek of willen meewerken aan andere onderzoeken van ASVA, vul dan hieronder je emailadres in.

PUBLICATIES VAN HET ASVA ONDERZOEKSBUREAU

Laatst gepubliceerde onderzoeken

De (on)zichtbare gevolgen van het leenstelsel: De invloed van invoering van het leenstelsel op financiële maatregelen, studiekeuzes en motivaties	2017
Opleidingscommissies aan de Universiteit van Amsterdam	2017
Een onderzoek naar de woonwensen van de Amsterdamse student	2016
Diversiteitsbeleid: een overbodig kwaad of een noodzakelijke stap vooruit?	2016
Over de grens? Studeren in het buitenland	2015
Van Binnenstad naar Stadscampus: een onderzoek naar de communicatie rondom de verhuizing naar het Roeterseiland	2015
Bekend maar onbemind: de moeizame betrokkenheid van studenten bij hun studentenraad	2015
Medezeggenschap op de HvA: een onderzoek naar de domeinraden	2014
Alles is mooi: een onderzoek naar ecstasygebruik onder studenten	2014
Student(en)Tijd: Over planning, drukte en tijd van studenten.	2013
Lang of sociaal: Hoe studenten hun kansen inschatten onder de financiële maatregelen.	2012
Als ik later groot ben: Het arbeidsmarktperspectief van de studenten van vier opleidingen.	2012
Studentenhuisvesting in Amsterdam	2012
10 jaar BaMa: succes of mislukking?	2012
Tweede studie: de investering waard?	2012

Over de HvA

Medezeggenschap op de HvA: een onderzoek naar de domeinraden	2014
Studentenhulpverlening aan de HvA	2009
Wie is de HvA student?	2007

Over studenteninspraak

Bekend maar onbemind: de moeizame betrokkenheid van studenten bij hun studentenraad	2015
De student stemt: Gemeenteraadsverkiezingenonderzoek 2010	2010
Reflecteren op ASVA. Ledenonderzoek & bekendheidsonderzoek HvA	2009
Verkiezingenonderzoek 2006. Politieke voorkeuren van de UvA-student	2007
Faciliteitenonderzoek studieverenigingen	2006
Opkomst of afgang? Niet-stemmers over de Studentenraadverkiezingen mei 2005	2005
ASVA studentenunie in perspectief. Een beeld van de toekomst	2004
Macht en inspraak. Een onderzoek naar de stand van zaken binnen de Amsterdamse medezeggenschap	2002
Tussen Wal en Schip. Een onderzoek naar het functioneren van Opleidingscommissies en studentleden	2000

Over onderwijsvoorzieningen

Responsmeter	2008
Studentassistentschap-plaatsen aan de UvA	2008
Over het kastje en de muur. Een inventarisatie van problemen bij inschrijvingen	2006
In den Vreemde. Een onderzoek naar de faciliteiten voor uitwisselingsstudenten aan de UvA	2004
Faciliteiten voor studenten. Een onderzoek naar computers,	

kopieerapparaten, studie- en collegezalen aan de UvA	2004
'Onderwijs.nl'? Een onderzoek naar ICT in het onderwijs aan de UvA	2001
Evaluaties Geëvalueerd. Het grote evaluatie onderzoek	2000
Studenten over studieadviseurs, studieadviseurs over studenten	1999
<i>Over de organisatie van onderwijs</i>	
Honoursprogramma's: excellentie aan de UvA	2009
Studieloopbaanbegeleiding: Ambities en Praktijk	2009
Schakelprogramma's. Brug of Kloof tussen bachelor en master	2008
Panelonderzoek toponderwijs	2006
Cum Laude langs de meetlat	2005
Tussen droom en daad. Bachelor-Master op de UvA: flexibiliteit en internationale vergelijkbaarheid	2003
Fiducie in de fusie? Een onderzoek naar de fusie tussen HvA en UvA	2002
Twee fases, één gedachte?	
Het grote Bachelor-Master Handboek	2000
De Academische Uitdaging	2000
<i>Over studiekosten en wonen</i>	
Studieschuld	2011
Rapport studentenhuisvestiging Amsterdam	2007
Studiekostenonderzoek	2007
Rapport Studentenhuisvesting in Amsterdam	2001
Kostenposten. Moet de UvA-student teveel geld uitgeven aan zijn studie?	1999
IBG en GBA. Een gevaarlijk koppel	1998

Overig

13 jaar onderzoeksbureau	2011
De Toekomst van Foliavana	2011
International & Dutch: In Touch?	2011
De Actieve Student	2010
Student op de Sofa. Onderzoek naar de Studentenpsycholoog	2010
Student & Homo: acceptatie in het Amsterdamse studentenleven	2009

COLOFON

<i>Onderzoek</i>	Lisanne Wichgers, Maarten Albers
<i>Eindredactie</i>	Annelieke Müller
<i>Vormgeving</i>	Tom Bekkers
<i>Uitgave</i>	ASVA studentenunie, Amsterdam 2017
<i>Contact</i>	Nieuwe Achtergracht 170 1018 WV Amsterdam www.asva.nl info@asva.nl (020) 525 31 37

▶ **ASVA.NL**

